D·N
16/1 1955

Socialdemokratin och Parisfördragen

Tysklands socialdemokratiska parti motsätter sig enligt antagna beslut fortfarande Parisfördragen om tysk upprustning och anslutning till Atlantpakten, och man kan utgå från att partiet vid den stundande ratifikationsdebatten kommer att gå på denna linje. Partiets motivering har i stort sett varit densamma sedan frågan om en Europaarmé väcktes för fyra år sedan. Man vill icke neutralisering av Tyskland; man utgår från att Tyskland — Västtyskland eller ett eventuellt enat Tyskland — skall ha rätt att rusta upp och frihet att ingå allianser. Vad socialdemokratin hävdar är att Adenauers program omöjliggör ett tyskt enande. I en nyligen skriven artikel anförde Ollenhauers närmaste man, Carlo Schmid, "att förbundsrepublikens oupplösliga infogande i Atlantblocket måste förstöra de obetydliga möjligheter som ännu finns för att ryssarna skall gå med på fria val i hela Tyskland — den enda vägen att återställa Tysklands enhet i fred och frihet". Ty om Adenauers politik segrar, är det otänkbart att Ryssland skulle godta ett tyskt enande; detta vore detsamma som att överföra Östtyskland till det fientliga blocket. Det sägs också ofta att Parisfördragen i själva verket bygger på tanken att en definitiv uppdelning av Tyskland är ofrånkomlig; man hänvisar bl. a. till uttalandena av Mendès-France, som möjligen kan tolkas som ett erkännande av uppdelningens oundviklighet.

I vissa hänseenden är denna tankegång väl förståelig. Att Tysklands anslutning till Parisfördragen skulle befordra tysk enighet, som Adenauer och hans anhängare påstår, genom att möjliggöra en kraftutveckling som skulle förmå Ryssland till eftergifter förefaller ytterligt osannolikt, såvida man inte utgår från att ett ryskt samtycke till fria val i östzonen och ett enat Tyskland skulle framtvingas genom krigshot — och från en sådan aktion tar alla avstånd både i och utanför Tyskland. Men den avgörande frågan är om några som helst möjligheter till Tysklands enande föreligger, utom på mycket lång sikt, vare sig enligt socialdemokratins eller Adenauers linje. Det är ett hårt faktum att ett realistiskt svar på denna fråga måste bli nej.

Det finns ingen som helst anledning att anta att ryssarna är beredda att ge upp Östtyskland om Västtyskland skulle säga nej till Parisfördragen. Berlinkonferensens fiasko för bortåt ett år sedan klarlägger detta förhållande, som för övrigt kan sägas ligga i sakens natur. Ett enat och fritt Tyskland skulle efter all sannolikhet bli lika överväldigande antikommunistiskt som Västtyskland; ett sådant Tyskland skulle rusta upp, och det bleve i realiteten Rysslands motståndare. Ryssarna skulle vara bra lättlurade om de gav upp Östtyskland i hopp om att därmed vinna tyskarnas bevågenhet. Läget på denna punkt är så klart att den socialdemokratiska oppositionen mot Parisfördragen får ett starkt drag av taktisk finurlighet och spegelfäkteri. Det är väl känt att många ledande socialdemokrater i själva verket står kritiska till partiledningen; det är betecknande att tanken att på något sätt sabotera Parisfördragen, sedan de väl en gång beslutats, under den senaste tiden avvisats av en rad ledande socialdemokrater, bland dem också Carlo Schmid.

Vid internationalens konferens i Amsterdam i slutet av december uttalade de socialdemokratiska delegationerna från alla länder sin anslutning till Parisfördragen, med två undantag: Tyskland och Sverige. Det är tydligt att de svenska motiven till avvisandet av upprustningstanken delvis är helt andra än de tyska. Utrikesminister Undén antydde för ett år sedan att ett neutralt Tyskland kunde vara av värde; han tänkte sig tydligen — i anslutning till tidigare underliga uttalanden — att Tyskland och Sverige såsom en neutral zon skulle minska friktionen mellan de båda stora maktblocken. Det vore farligt att låta Västtyskland rusta upp, yttrade den svenske delegaten i Amsterdam. Tror verkligen de svenska socialdemokraterna att Tyskland, enat eller ej, skulle följa Sverige i fråga om isolationism och samtidigt underlåta att bygga upp ett tyskt försvar? Det är i så fall helt verklighetsfrämmande föreställningar, men de tjänar tydligen i detta fall såsom ett slags ideologiskt bindemedel mellan tysk och svensk socialdemokrati. Det är inte lönt att stanna vid andra än mer orimliga argument som framförts från detta håll, såsom då legationsrådet Lindh i Morgon-Tidningen — efter sin vistelse i Ryssland för nära tjugu år sedan ofta beskriven som Rysslandsexpert — förklarar att "ingen av dem som larmar om det ryska hotet, Europas enhet och den 'fria världens' säkerhet har det ringaste intresse för att försvara Europa".

Det kan med säkerhet antas att Parisfördragen ratificeras om ett par veckor i Bonn. Västtyskland gör därmed en stor insats för tryggandet av sin egen och de demokratiska staternas säkerhet; möjligheterna att ena Tyskland blir genom detta beslut varken större eller mindre — de är för den tid vi kan överskåda obefintliga.

Gerhardsen tillbaka

För tre år sedan avlöstes arbeiderpartiets ledare, Gerhardsen, i statsministerämbetet av partivännen Torp, och det försäkrades officiellt att ombytet inte betydde någon kursförändring. Men den avgående var trött, behövde "vila upp sig". En ny man — beprövad regeringsledamot även han — fick "gå fram och dra", som det heter på löparspråket. Nu är det Torps tur att vara trött, han har haft det slitigt den senaste tiden, särskilt med prispolitiken — där råder uppenbart olika meningar —, och Gerhardsen vänder tillbaka till sin gamla post. Något systemskifte är det knappast fråga om nu heller, bland annat därför att Gerhardsen har kontrollerat och övat inflytande på regeringspolitiken.

Men han har med sig flera nya män, flera från sitt gamla arbetslag, främst Hauge och Meisdalshagen. Det skall väl betyda något. I och för sig är det just ingenting som talar för att norska statsråd blir fortare nedslitna än svenska. Men det norska systemet är rörligare, bruket av ersättare vanligare.

Att det rått en del misshälligheter inom regeringspartiet och fackföreningsrörelsen erkänns ju också i presskommentarerna. Man är emellertid angelägen att framhålla att huvudpersonerna, Torp och Gerhardsen, är fullt överens. Den nytillträdande statsministern skulle alltså känna sig solidarisk med det budgetförslag han får överta — även om upphovsmannen, finansminister Bratteli, omedelbart lämnar sin portfölj. Budgeten erbjuder åtskilliga likheter med den svenska åtstramningspolitiken. Inflationsfaran är i båda fallen bestämmande. För Norges del tillkommer en ogynnsam handelsbalans, som kräver extra åtgärder.

Alla vet att det främst är Gerhardsen som representerar partiets vilja och den breda opinionen. Det har visat sig även under mellanperioden — inte minst under valrörelsen 1953. Torp har mera varit administratör och energisk förhandlare. När han inte lyckats så bra — som i vissa svensk-norska ekonomiska mellanhavanden — råder dock en samstämmig mening om hans goda intentioner, hans sympatiska egenskaper. Det har varit lättare att komma underfund med Torp än med den "moraliskt upprustade" Gerhardsen.

Riktpunkterna för Norges utrikespolitik är orubbade. Nu liksom tidigare förekommer kritiska inpass från små grupper inom arbeiderpartiet, men de har lämnat utrikesminister Lange oberörd: han är i okvald besittning av ledningen. För det svensk-norska samarbetet betyder regeringens rekonstruktion ingen ändring. Gerhardsen är en av de ivrigaste på nordiska samverkanslinjer. Det kan tänkas att han har bättre handlag med hemmaopinionen än Torp. Flera av de mest aktiva i det sammanhanget stannar kvar i regeringen, bland dem Bergersen. Att den utsedda nordiska "samordningsministern", handelsminister Langhelle, lämnar regeringen och efterträds av Parisambassadören Skaug torde knappast få större praktisk betydelse. Den befattningen är huvudsakligen formell, från början avsedd att demonstrera att Harpsundsmötet var historiskt. Vilket kan betvivlas.

Varför uteslutande jurister i hovrätterna?

frågades det i denna spalt för en tid sedan. Det borde beredas plats för lekmannamedverkan även i den instansen. Frågan får högre relief när det nu visar sig att riksåklagarämbetet avböjer fullföljd av talan mot hovrättens dom om det uteslutande eller huvudsakligen gäller bevisningen i målet. Senast i förra veckan spärrade RÅ vägen i ett sådant fall. Det var fråga om ett mål där rådhusrätten dömt för grov stöld, men hovrätten helt friat efter att ha underkänt bevisningen. För den fria bevisprövningen anses nämnden med sin person- och miljökännedom vara särskilt betydelsefull — men juristdomarna i hovrätten stryker ett streck över nämndemännens och domstolsordförandens enhälliga omdöme, och det avgörandet blir definitivt. Varför? Det är svårt att finna hållbara skäl. Detta fall åskådliggör på ett drastiskt sätt disharmonin i rättsvården på grund av domstolarnas karaktärsskilda sammansättning. Lekmannainflytandet borde inte godtyckligt begränsas i strid med den åskådning som uppbär modern lagstiftning.

Samhällsläran i kursplanerna

Dagens Nyheter har mottagit följande inlägg:

Med anledning av Dagens Nyheters ledare om skolans kursplaner vill jag tillskriva Eder några rader. Jag instämmer helt med de anförda synpunkterna, så mycket mera som jag själv deltog i den nämnda konferensen i Tylösand. Ledaren nämner särskilt vissa ämnen. Vi diskuterade emellertid också en mycket aktuell fråga, nämligen samhällsläran och nödvändigheten av att den blir ett särskilt ämne i alla våra skolor. För min del är jag särskilt intresserad av detta och anser att vår tid kräver en sådan modernisering av skolornas tim- och kursplaner. Det är icke i vårt nuvarande samhälle, i så hög grad byggt på medborgarnas insikter i samhällsproblemen, försvarligt att ämnet i våra läroverk har en så undanskymd ställning som nu är fallet, i och med att det utgör ett bihang till historien. Samtliga deltagare i konferensen i Tylösand instämde i denna min uppfattning.

Man kan också peka på ämnet historia. Det utrymme läroböckerna och den tid som skolorna ägnar de senaste 100 åren är alltför obetydliga i jämförelse med vad som beståts tiden före 1850. Dagens spännande historia behandlas mycket sällan, så mycket beklagligare som denna i hög grad intresserar eleverna. Vi har här i övningsskolans vid folkskoleseminariet i Kristianstad klass 8 föregående läsår gjort försök som klart visar barnens stora intresse för vad som nu sker ute i världen.

Jag hoppas att Dagens Nyheter inte lämnar dessa problem utan fortsätter. Det behöver skapas en stark opinion. Endast då kan man vänta att myndigheterna skall vidtaga i hög grad nödvändiga moderniseringar.

Olof Sörndal

Rektor vid folkskoleseminariet i Kristianstad.

PRESSGRANNAR

De nordiska huvudstädernas nej till minnesfesten i Warszawa innebär inte att "förolämpa sina grannar" och störa nyttiga relationer, framhåller Dagstidningen (syndikalist). Ingen stormakt och allra minst den beräknande bolsjevismen låter känslan av sådan "kränkning" påverka sina betydelsefulla politiska dispositioner. Däremot avläser Moskva noggranneligen folkstämningen i de "obefriade" länderna:

Just därför kan städernas nej bli bolsjevikerna en hälsosam erinran om vad folken i Norden verkligen känner. Men i samma mån verkar det svenska regeringsorganets och de socialdemokratiska stadskollegieledamöternas hållning uppmuntrande för "fredens krafter". Det är detta man nödgas konstatera som ett beklämmande faktum.

För dem som har tukthusregim till ideal är saken klar. Men man undrar hur de övriga som visat flåsande iver att få vara med och fira skändarnas segerfest över skändligheten skulle ha känt sig, om det varit i Stockholm som främmande förtryckare inbjudit till segerfest av denna art. Skulle de då ha känt sig upprörda över folk som haft takt att avstå från deltagande i evenemanget?

Regeringsorganet har inte hämtat sin visdom ur någon handbok i etikett, snarare ur utrikesdepartementets instruktioner i konsten att aldrig säga nej, anmärker Handelstidningen (fp):

Morgon-Tidningen hänvisar också till att både Helsingfors och Oslo beslutat antaga invitationen. Det bar sig inte bättre än att samtidigt som denna tröstegrund nedtecknades i Stockholm beslöt Oslo stadsfullmäktige att befria sin ordförande från det olustiga reseuppdraget; Oslo kommer liksom Köpenhamn icke att sända någon representant. John Bergvall gjorde den svenska huvudstaden en tjänst när han med ordförandens utslagsröst avvärjde bejakelsen.

Stockholm inbjuds att hylla dem vilkas väsentliga insats vid Warszawas "befrielse" var de energiska åtgärderna för att hindra de västallierade att understödja general Bors frihetsmän från luften, påpekar Svenska Dagbladet (h). Att tacka nej till en sådan invitation är sannerligen inte att "blamera sig":

Det var ju otur att MT inte observerat den indignation, som uppstod i Oslo, då det blev bekant att kommunens beredningsutskott beslutat vara med och att stadsfullmäktige på torsdagen befriade den utsedde från uppdraget att fara till Warszawa. Ännu en nordisk huvudstad, som "blamerar sig"! ... Vad som återstår är, så vitt det gäller Norden, endast Helsingfors, men i detta fall gäller det naturligtvis ingenting annat än en av speciella utrikespolitiska förhållanden betingad artighet, som mera riktas till Moskva än till Warszawa.

Även detta understryker hur förnedrande det hade varit för oss att delta i jubilerandet.

Om Röster i radio försvarar Radiotjänst mot tidningen Dagen, så följer inte därav att inlägget är berättigat till reklam i radioutsändningarna. Det är uppseendeväckande nog, tycker Handelstidningen (fp), att de enda annonser som förekommer i svenska rundradion är dess egna:

Detta privilegium blir direkt stötande när det utnyttjas i syfte att puffa för radions polemiska ärenden visavi en enskild tidning, som självklart saknar denna förmån. Sådant är inte fair play. Så mycket värre om försyndelsen är omedveten. Det bekräftar bara att detta statsmonopol fostrar ett vanetänkande, som det är dags att göra upp räkningen med.

Radioledningen verkar nervös inför pingstvännerna. Hade den något så när fasta riktpunkter, skulle den inte behöva tillgripa extra reklam för sitt självförsvar.

Den snabba militärtekniska utvecklingen har lett till höga materielkostnader. Hur man än söker lösa problemet om kvalitet mot kvantitet skall ingen drömma om några möjligheter till avsevärda reduceringar i den nuvarande rustningsbördan, såvida inte den internationella utvecklingen skulle undergå en snabb och drastisk förändring till det bättre. Morgon-Tidningen (s) gör detta uttalande i god försvarsministerstil:

En allmän internationell nedrustning är förutsättningen för att även Sverige skall kunna minska sina försvarsbördor. En realistisk bedömning kan tyvärr icke ge några löften i den riktningen, hur efterlängtad en sådan utveckling än är. Det lär heller inte finnas någon röst som på allvar vill utsätta landet för risken av en isolerad nedrustning efter de dystra erfarenheter som demokratierna samlat i detta avseende under de senaste 30 åren.

Många medborgare hyser säkerligen uppfattningen att det fortfarande finns ett stort utrymme för rationaliseringar och besparingsaktioner i syfte att åstadkomma största möjliga effekt för de summor man lägger ut... Men kritiken från skattebetalarna måste likväl hållas levande som en ständig påminnelse om att ansträngningarna icke får slappna.

Kritiken i riksdagen ser man inte mycket av, trots att där föreligger ett omfattande omdömesmaterial. Socialdemokraterna föredrar som vanligt att låta regeringen tänka för deras räkning.

Årets upprustning på kulturstaten ger tyvärr icke några löften om att den högre undervisningens resurser blir tillräckliga under det närmaste decenniet. Det är beklagligt, finner Sydsvenska Dagbladet (h), att ecklesiastikministern föga uppmärksammat vikten av en långtidsplan för det högre undervisningsväsendet:

Det hade varit värdefullt, om han med kraft understrukit, att det krävs radikala grepp för en effektivisering. Med större resurser för undervisningen skulle det säkerligen inte behöva vara som nu, att ungefär var tredje student icke når fram till en påbörjad examen. Detta är, som Sveriges Förenade Studentkårer framhåller, en oerhörd misshushållning med arbetskraft.

Till belysning av de svårigheter, som svensk forskning arbetar under, kan nämnas ett exempel från de vetenskapliga biblioteken. De svenska bibliotekens förvärv av vetenskaplig litteratur under åren 1950—1951 kunde redovisas först i början av 1954. Detta innebär, att hela den vetenskapliga forskningen tvingats vänta i två à tre år innan man kunnat få en överblick över litteraturtillgången. Sådant leder inte bara till olägenheter för forskningen, utan också ofta till onödiga dubbelköp av litteratur.

Reklamprogram de första åren remissvar till TV-betänkande

Det finns all anledning att överväga om inte televisionen bör tillföras även andra inkomster än licensavgifterna, säger telestyrelsen i sitt remissyttrande till kommunikationsministern angående TV-utredningen. Styrelsen anser inte att de ekonomiska och principiella skäl utredningen har anfört mot kommersiell TV är övertygande.

Telestyrelsen instämmer i reservationsförslaget att kommersiella programinslag bör prövas under televisionens förberedelseår och under de två första åren av den reguljära verksamheten, samt att först därefter ställning tas till den kommersiella televisionen.

I fråga om programproduktionens organisering finns det skäl som talar för att rundradio och television särskiljes, uttalar telestyrelsen. Även om TV:s programproduktion blir något dyrare om den handhas av ett särskilt företag är det inte otänkbart att den stimulans som konkurrensen med rundradion i så fall ger kan driva upp kvaliteten på programmen.

Televisionen måste startas i jämförelsevis stor skala, hävdar telestyrelsen, så att inte åskådarnas intresse avtrubbas, vilket i sin tur kan innebära stora risker för misslyckande.

SAF underkänner ekonomiska planen

TV-utredningens ekonomiska kalkyler underkänns helt av Arbetsgivarföreningen, som i väsentliga stycken ansluter sig till reservanternas linje.

Det är föga välbetänkt, heter det bl. a., att utredningsmajoriteten låst möjligheterna för kommersiell television. SAF avvisar vidare tanken på en sammankoppling av television med radiotjänst. I stället förordas konkurrens genom koncessionsgivning till mer än ett bolag. Man understryker också vikten av att program i kontroversiella ämnen bör förbehållas den reguljära programtiden och utformas så att objektivitetens krav tillgodoses.

RLF: Hänsyn måste tas till avlägsna landsändar

Riksförbundet landsbygdens folk hemställer i sitt yttrande att eventuella olägenheter eller förtjänster med kommersiell television studeras ytterligare, möjligen på grundval av försök i större skala, innan beslut fattas om televisionens finansiering.

Frågan om de tekniska förutsättningarna för tillfredsställande mottagning särskilt i Norrlands inland samt delar av Dalarna, Södermanland och Uppland skall inte behöva vänta på sin lösning till dess att hela utbyggnadsprogrammet genomförts, anser RLF vidare.

Frågan om kommersiell TV bör även göras avhängig av tekniska erfarenheter, vilka kan tjäna som vägledning för beräkningar av kapitalbehoven för en god televisionsservice i dessa delar av landet, eventuellt också frågan om sändningstidens längd.

"TV bättre än radio vid krigsutbrott"

Televisionsutredningen har inte behandlat televisionen från det psykologiska försvarets synpunkt, klagar beredskapsnämnden för psykologiskt försvar i sitt yttrande.

I fredstid kan TV väsentligt bidra till att öka kunskaper i och intresse för samhälleliga och politiska frågor genom att åskådligt och aktuellt belysa både svenska och utländska förhållanden och problem. Det är särskilt viktigt att TV får en sådan ställning att den på samma sätt som radion iakttar saklighet och allsidighet. TV torde bättre än radio kunna fylla en rad synnerligen viktiga funktioner, speciellt dagarna före och efter ett krigsutbrott; bl. a. kan många meddelanden och anvisningar göras betydligt klarare och enklare i TV. Appeller får större kraft och ryktesspridningen kan dämpas.

Det är vidare önskvärt att beredskapssynpunkten beaktas vid planering och anläggning av sändare och distributionsnät och grundliga förberedelser bör göras mot förstöring genom sabotage och bombning.

Spritmissbruk ökar bland 15–20-åringar

Undersökningar har visat att alkoholvanorna för ungdom i åldrarna mellan 15 och 20 år undergått en betydlig försämring de senaste åren säger skolöverstyrelsen och socialstyrelsen i en gemensam inlaga till regeringen där de kräver snabba åtgärder för lösning av skolkuratorsfrågan vid de högre läroanstalterna. Verksamheten anses bli en värdefull tillgång i samhällets strävan att lösa de ungdomssociala frågorna.

— Försämringen har visat sig särskilt märkbar vad det gäller den kvinnliga ungdomen, heter det vidare. När ransoneringssystemet slopas kan man räkna med vissa risker för försämring av nykterhetstillståndet. Härtill torde sänkningen av åldern till 21 år för rätt till inköp av utminuteringssprit bidra.

Den snabba demokratiseringen av realskolan har också på flera håll ställt skolan inför nya och svåra uppfostringsproblem, säger man vidare. Skolan har allt mera fått överta hemmens roll att fostra, korrigera och hjälpa. Antalet skilsmässobarn har starkt ökat. Allt flera elever kräver speciella stödåtgärder.

De läroverk, som ägt eller äger förmånen att ha tillgång till en skolkurator, har vitsordat kuratorns stora betydelse när det gäller att bistå i de lärjungevårdande uppgifterna.

Stopp på Södertäljevägen för bärgning

Södertäljevägen vid Nyboda backe måste avstängas en halvtimme vid 15.30-tiden på lördagen för bärgning av en långtradare med släpvagn, vilken på lördagsförmiddagen kört nedför en slänt. Räddningskåren var tvungen att spänna wires tvärs över vägen för att vinscha upp bilen, vilken kört ned för att undvika kollision med en inbromsande personbil. Innan bärgningsarbetet började måste större delen av papperslasten om 8 ton som bestod av balar och rullar lossas.

Hur bör statsmakten begränsas?

Framflyttad pristävlan

Natur och Kultur har som bekant utlyst en pristävlan om en skrift ej överstigande 10 tryckark oktav med ämnet "Hur bör statsmakten begränsas i ett demokratiskt samhälle". Tävlingstiden framflyttas till den 15 april och resultatet bekantgöres omkring den 15 juni. Prissumman utgör 5 000:—. Prisnämnden består av justitierådet *Hjalmar Karlgren*, jur. prof. *Halvar G. F. Sundberg*, dir. *Gustaf Söderlund* och bokförläggare *Johan Hansson*. Prospekt finnes i bokhandeln.

NATUR och KULTUR

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1

Telefon 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20

Telegramadress: *Dagnyheter*
Postgiro-nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten* (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*

Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Heilborn*

PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan

		Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr.	6:50	6:—
Kvartal	kr.	19:—	17:50
Halvår	kr.	37:50	34:50
Helår	kr.	75:—	69:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1955 tillhandahålles på begäran.

Från starten nr 30225

Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1955

Solnabor!
Mina Damer: passa på
"BILLIGA VECKAN"
17—22 jan.
Ord. varor till billigare priser (även klänningar)
Magasin Elisabeth
Barn- och Damkonfektion
Sommarvägen 5, Ekensberg, Solna. Telefon 82 22 55

ARCHIMEDES
presenterar nya modeller för 1955

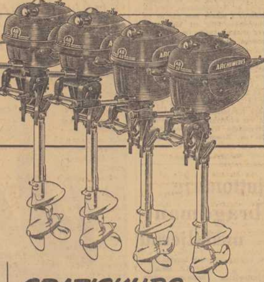

Förnäma i form och färg – ett utsökt nöje att köra

De nya motorerna finns i dubbelmodeller med olika effekter till lika pris – en ny Archimedes-idé, som gör det lättare att välja rätt motor till varje båt.

Olika effekter – lika pris
AB-20 2 hk, 3000 v/min
AB-25 2½ hk, 3500 v/min
Riktpris Kr 875:–
AB-40 4 hk, 3000 v/min
AB-50 5 hk, 3500 v/min
Riktpris Kr 1.300:–

GRATISKURS
anordnas för Er som vill lära känna de nya Archimedesmotorerna närmare. Kursen pågår två kvällar och omfattar dels noggrann genomgång av de nya modellerna, dels undervisning i elementär navigering. Kurslokal: Archimedes Utställning, Birger Jarlsgatan 15, Stockholm. Anmäl Er redan i morgon, ring 23 43 45.

AKTIEBOLAGET ELEKTROLUX · AVD. UTOMBORDSMOTORER
Utställning: Birger Jarlsgatan 15, tel. 23 43 45 | Stockholm 12 | *Återförsäljare finns över hela landet*

Trevligt mål för söndagsutflykten!
Gör ett besök i dag på
Möbelutställningen Råsundavägen 114 (Torget, Råsunda). Ni kan ta Er dit genom promenad eller per spårvagn linje 15 eller buss nr 7 och 8 från N:a Bantorget.
Välkomna!
MÖBEL-CENTRUM

1.000 affärskuvert 8:50
Album med löstagb. blad 6:50
Dupl.-papper A 4, 1.000 st. 10:—
Gaffelpärm, A 4-kv. 1:—
Genomslagsp. A 4, 1.000 st. 6:25
Allt i branschen. Lägsta pris.
Kontorslagret
Gamla Brogatan 36, Stockholm

HÖRSEL APPARATER
BATTERIER OCH TILLBEHÖR
AB SVENSK LJUDTEKNIK
Bryggargatan 1 - 111021 Sthlm
Kostnadsfri provning

Vilka kvantiteter!! kvaliteter!! priser!!!!
Damerna kan Herrarna kan "börsen" måste fynda
under SPAK:s fantastiska
Fynd-dagar av KLÄDER och Nyaste Nytt i PÄLSAR
Klarabergsgatan 23 Dam i butiken Herr 1 o. 2 tr.

88-öresaffären
REALISERAR
till bottenpriser!
Vi starta i morgon kl. 8.45!
Vi tillråder våra kunder att komma i tid då partierna äro begränsade.

Några prisexempel:
Städrockar .... från 10:25
Midjeförkläden ..... fr. 2:50 Midjekjol, nylon ... fr. 9:75
Underklänningar, charmeuse, små nr 6:50
Damstrumpor, ylle, ... 3:90 Dambenkläder, bomull 1:90

Div. koftor — jumpers — blusar
bortslumpas

Herrpyjamas, poplin, enfärgad .... 15:—
Herrskjortor, sanforiserade, bra kvalitet, ... 9:80
Herrsportskjortor, flanell, med Californiaknäppning 11:90
Herrsportstrumpor, helylle/nylon, ... 2:75
Goss-slipover, ylle, ... 4:50
Collegejumper, goss, 4—14 år, ... 6:90
Collegejumper, flick, 4—10 år, ... 6:25
Flickstrumpor, ylle/nylon, ... 2:—

FRITIDSKLÄDER
sensationellt billigt!
Några exempel:
Slalombyxor, flick, ofodrade .... från 15:75
Gossjackor, ofodrade, ... 11:25
Gossjackor, fodrade, 9—12 år, ... 20:50
Overaller, bomull, fodrade, 1—2—3 år, ... 17:50
Skidoveraller, för pojkar och flickor med fodrade slalombyxor, 3—8 år .... 35:—
Skiddräkter, flick, fr. 9—15 år .... 45:—
m. m.

ROSTFRITT och PORSLIN
med obet. skönhetsfel
utförsäljes oerhört billigt!

Tyvärr kan vi denna gång icke taga emot telefonbeställningar.

88-öresaffären
DROTTNINGGATAN 29

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.